

διαφέρονται. || 'Ηράκλειτος 45 ψυχῆς πείρατα ἰὼν οὐκ ἂν ἐξεύροιο, πᾶσαν ἐπιπορευόμενος ὁδόν· οὕτω βαθὺν λόγον ἔχει 115 ψυχῆς ἐστι λόγος ἑαυτὸν αὖξων Δημόκριτος 53 πολλοὶ λόγον μὴ μαθόντες ζῶσι κατὰ λόγον 146 τὸν λόγον ... αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὰς τέρψιας ἐθιζόμενον λαμβάνειν 4. Μέτρο/ἀναλογία, measure/proportion, 'Ηράκλειτος 31 <γῆ> θάλασσα διαχέεται, καὶ μετρέεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον, ὁκοῖος πρόσθεν ἦν ἢ γενέσθαι γῆ Φιλόλαος 11.14 νῦν δὲ οὗτος (sc. ὁ ἀριθμός) καττὰν ψυχὰν ἀρμόζων ... καὶ σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστους τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων 'Αρχύτας 2.4 ἀριθμητικὰ μὲν, ὅκκα ἔωντι τρεῖς ὅροι κατὰ τὰν τοίαν ὑπεροχὰν ἀνὰ λόγον· ὧς πρῶτος δευτέρου ὑπερέχει, τούτῳ δευτέρου τρίτου ὑπερέχει 5. Λόγος/φήμη, report/fame, 'Ηράκλειτος 39 ἐν Πριήνῃ Βίας ἐγένετο ὁ Τευτάμεω, οὗ πλείων λόγος ἢ τῶν ἄλλων 6. Λόγος/κριτικὴ δύναμη, reason/critical ability, Παρμενίδης 7.5 κρῖναι δὲ λόγῳ πολύδηριν ἔλεγχον ἐξ ἐμέθεν ὀηθέντα 'Αναξαγόρας 7 ὥστε τῶν ἀποκρινομένων μὴ εἰδέναι τὸ πλῆθος μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ 7. Λόγος/ἐπιχειρηματολογία, discourse/argumentation, 'Ηράκλειτος 108 ὁκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδεὶς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο, ὥστε γινώσκειν ὅτι σοφὸν ἐστι πάντων κεχωρισμένον Ζήνων 1.4 καὶ περὶ τοῦ προύχοντος ὁ αὐτὸς λόγος Μέλισσος 7(6) καὶ περὶ τοῦ ἀνιᾶσθαι ὄντος λόγος τῷ ἀλγέοντι Δημόκριτος 51 ἰσχυρότερος ἐς πειθὼ λόγος πολλαχῇ γίνεται χρυσοῦ 8. Λόγος/λογισμός, reason/reasoning, Φιλόλαος 16 εἶναί τινας λόγους κρείττους ἡμῶν 9. Λόγος/αἰτία, ground/cause, Λεύκιππος 2 οὐδὲν χρῆμα μάτην γίνεται, ἀλλὰ πάντα ἐκ λόγου τε καὶ ὑπ' ἀνάγκης.

λοχάζεσθαι. Καλύπτομαι/κρύπτομαι, be covered/be concealed, 'Εμπεδοκλῆς 84.8 ὥς δὲ τότε ἐν μῆνιγξιν ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ λεπτήσιν <τ'> ὀθόνησι λοχάζετο κύκλοπα κούρην, <αἷ> χοάνησι δίαντα τετρήατο θεσπεσίησιν.

λυγρός (συνών. χαλεπός). "Αθλιος/θλιβερός, wretched/painful 'Εμπεδοκλῆς 22.8 ἐχθρὰ <δ' α> πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διέχουσι μάλιστα γέννη τε κρήσει τε καὶ εἴδεσιν ἐκμάκτοισι, πάντῃ συγ-

γίνεσθαι ἀήθεα καὶ μάλα λ υ γ ρ ά. Πρβλ. ἐχθρός, ὀλέθριος, δειλαιο.

λύεσθαι (τύπ. λύθεν, ἀντίθ. πήγνυσθαι). Διαλύομαι, be dissolved/be decomposed, Ἐμπεδοκλῆς 15.4 πρὶν δὲ πάγην τε βροτοὶ καὶ <ἐπεὶ> λ υ θ ε ν.

λυμαίνεσθαι 1. Βλάπτομαι/ζημιώνομαι, be harmed/suffer a loss, Δημόκριτος 177 οὔτε λόγος ἐσθλὸς φαύλην προῆξιν ἀμαυρίσκει οὔτε προῆξις ἀγαθὴ λόγον βλασφημίῃ λ υ μ α ί ν ε τ α ι 2. Βλάπτω/ζημιώνω, harm/cause damage, Δημόκριτος 245 οὐκ ἂν ἐκώλυνον οἱ νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην, εἰ μὴ ἕτερος ἕτερον ἐ λ υ μ α ί ν ε τ ο.

λυπεῖν (συνών. ἀνιᾶν, ἀλγύνειν). Προκαλῶ πόνο/προξενῶ λύπη, bring on pain/cause sorrow, Διογένης 6.38 καὶ φαίνονται παρὰ τε τὴν σπληνίτιν καὶ τὴν ἥπατίτιν ἕτεραι ὀλίγον ἐλάττους, ἃς ἀποσχῶσιν ὅταν τι ὑπὸ τὸ δέρμα λ υ π ῇ Δημόκριτος 88 ὁ φθονέων ἐωυτὸν ὥς ἐχθρὸν λ υ π έ ε ι. || **λυπεῖσθαι** (συνών. ἀλγεῖν, ἀντίθ. ἡδεσθαι, χαίρειν). Θλίβομαι/στενοχωροῦμαι, grieve/be distressed, Δημόκριτος 231 εὐγνώμων ὁ μὴ λ υ π ε ό μ ε ν ο ς ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷσιν ἔχει.

λύπη. Λύπη/θλίψη, sorrow/grief, Δημόκριτος 235.5 τοῖσι πᾶσιν αἰ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται ... αἰ δὲ λ υ π α ι πολλαὶ 290 λ υ π η ν ἀδέσποτον ψυχῆς ναρκώσης λογισμῶ ἔκκρουε. || Δημόκριτος 276 ἐνορῶ γὰρ ἐν παίδων κτήσει πολλοὺς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους, πολλὰς δὲ λ υ π α ς, ὀλίγα δὲ τὰ εὐθηλέοντα καὶ ταῦτα λεπτά τε καὶ ἀσθενέα. Πρβλ. ἀδημοσύνη, ἀτεροπία.

λύρα. Λύρα, lyre, Ἡράκλειτος 51 παλίντροπος ἀρμονίη ὅκωσπερ τόξον καὶ λ υ ρ η ς Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,2) Μουσῶν λ υ ρ α ν.

λωφᾶν. Ἀνακουφίζω, relieve/soothe, Ἐμπεδοκλῆς 145.2 τοιγάρτοι χαλεπῆσιν ἀλύοντες κακότησιν οὔποτε δειλαίων ἀχέων λ ω φ ή σ ε τ ε θυμόν.